

злѣзе старѣшина, кой-то ще вѣде князъ въ Израилъ?
а сѣществованіе-то мѣ е отъ искони.“

По томъ апостолъ Павелъ въ посланіе-то на
еврей-тѣ описка това отъ искони сѣществованіе на
сына Божіа, тѣи сѣщо и свѣтлость-тѣ на бащина-
та слава, и подобіе-то на негово-то сѣщество; а
евангелистъ Матей мѣлака негово-то отъ дѣха све-
таго и отъ дѣвъ Маріи рожденіе, кое-то е оба-
вилъ ангелъ-а на нейный-а сѣрѣчникъ Іосифа.

Такъкъ редъ са държи на пѣрвый-а часъ как-
то и на третій-а, шестый-а и деветый-а: всагда
почека Давидъ, като излива хвалы отъ препълно-
то си сѣрце:

„Рече Господь Господеви моему, сѣди одесню
мене, дондеже положу враги твои подножіе ногъ
твоихъ. Съ тобою начало въ день силы твоеи, во
свѣтлостехъ святыхъ твоихъ: изъ чрева прежде
денницы родихъ тѣ. Клатса Господь и не раскает-
са: ты Іерей во вѣкъ по чинѣ Мелхиседековъ.“

Подиръ Давида ставатъ пакъ пророцы-тѣ и
най напредъ Варѣхъ показка Христа: „Тойзи е на-
шій Богъ, дрѣгій не може са сравни съ него; той
е намѣрилъ сѣкій пѣть мѣдрость и далъ е на
слѣга-та си Іакова и пр.

Подиръ него говори Исма като отъ евангеліе-
то: „чѣйте прочее, доме Давидовъ: малко ли ви е,
дѣто увреждате челоуѣцы-тѣ, ами увреждате и Го-
спода? Затова камъ самъ-си Господь дака знакъ:
ето дѣва ще зачене и ще роди сына и ще мѣ даде
име Еммануелъ и пр.“